

עין משפט
נר מצוה

כז א טושיע אית סומן
תקא טעף א:
בז ב מיי מיו מתי' ייע
בלה כז סמג לאון
עו טושיע סמ סומן חקל
טעף א:
בז ג ד מיי פיה מה'
תעיות הלכו ו סמג
עשן מזי'ס נ טושיע סס
סמ תקא טעף ג:
ל ה מיי סס טושיע סס
טעף ד:
לא ו מיי פיה מה'
למה הלכו נ טויר
אית סומן תקא:
לב ו מיי פיה מה'
תעיות הלכו נ טושיע
אית סומן תקא טעף י:

בשלישה פרקים פרק רביעי תענית

כט:

אמר רב פפא הלכך האי בר ישראל דאית ליה דינא בהדי גברי
לישתמיט וכו'. פירוט משום דאמר לעיל מגלגלי מוכה ליום
החייב: של תפוחים ו כריח אחרונים:
קצרי דבי רב. פירוט כונסין הנגדים ולכן קרי להו קצרי על

אמר רב פפא הלכך בר ישראל דאית ליה דינא בהדי גברי
לישתמיט וכו'. פירוט משום דאמר לעיל מגלגלי מוכה ליום
החייב: של תפוחים ו כריח אחרונים:
קצרי דבי רב. פירוט כונסין הנגדים ולכן קרי להו קצרי על
ע"י רמינת המים: כ"ז שאין לו
א"א חלוק אחד מותר לכבס במועד.
(ו) ובטבול (יט) וכפ' אלו מגלגלי (מ"ח)
דף ז' ד. דקאמר וליטעמין הא דאמר
רבי אפי אמר רבי יוחנן מי שאין לו
אלא חלוק אחד וכו' דפרין יאמרו כל
התלוקים אסורים לכבס בחול המועד
וחלוק זה מותר ומתוך זה אזורו
מוכס עליו שאין לו אלא חלוק אחד
וא"כ דוק להס אכל לנו ודאי אסור
אפי' אין לנו אלא חלוק אחד שאין
אנו אומדין אזור על חלוקות שלנו
ולא הוי אזורו מוכס עליו וכן כ"ח
לזכר שלא לכבס המזנפת בחול
המועד א"ע"ג שאין לנו אלא אחד
אכל מ"מ יז נגשים לכבס בגדי
המיוקות כדי לשכור דהוי כמי שאין
לו אלא חלוק אחד שיש רגילות להלניף
נגדיהם וכל עשה כ"ח לו כל
נגדיו ועל ו הגו העולם לכבס
בחול המועד:
בשני ובחמישי קורין ש"ש ומפסיד
אחד. ומכאן מוכיח רבינו תם
דמפסיד עולה למנין שבעה מדקאמר
קורין שלש ומפסיד אחד שמפסיד אחד
מן הג' דקא מיעבד ליה כמגילה
(דף כג. ו) ומפסיד עולה למנין
שבעה או לא משמע מהכא דעולה:
ומרויחו

משמיה דרבי יוחנן אע"פ שאמרו כלי פשתן אין בהן משום גיהוץ אבל אסור
ללבושן בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אמר רב לא שנו אלא
לפניו אבל לאחריו מותר ושמואל אמר אפילו לאחריו נמי אסור מיתבי
שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסור לספר ולכבס ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת כיצד חל להיות באחד בשבת מותר לכבס כל השבת
כולה בשני בשלישי ברביעי ובחמישי לפניו אסור לאחריו מותר חל להיות
בערב שבת מותר לכבס בחמישי מפני כבוד השבת ואם לא כבס בחמישי
בשבת מותר לכבס בערב שבת מן המנחה ולמעלה ל"יט ע"ה אביי
ואיתמא רב אחא בר יעקב אהא א"ח להיות בשני ובחמישי קורין שלשה
ומפסיד אחד בשלישי וברביעי קורא אחד ומפסיד אחד רבי יוסי אומר
ילעולם קורין שלשה ומפסיד אחד תיובתא דשמואל אמר לך שמואל תנאי היא
דתנאי ו'תשעה באב שחל להיות בשבת וכן ערב תשעה באב שחל להיות
בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפילו כסעודה שלמה
בשעתו ואסור לספר ולכבס מו"ח ועד התענית דברי רבי מאיר רבי
יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה
שבת בלבד ותנאי אידך ונוהג אבל מראש חדש ועד התענית דברי ר'
מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור
אלא אותה שבת בלבד אמר ר' יוחנן ושלשתן מקרא אחד דרשו דכתיב
'והשבת כל מושושה חגה חדשה ושבתה מאן דאמר מו"ח ועד התענית
מחנה

אחד. אחד קורא והוא עצמו המפסיד. קמני מיהת לאחריו מותר חיובתא דשמואל: וכן ערב תשעה באב שחל להיות בשבת
בשבת. 'אינו מפסיד סעודתו ואינו ממעט כמשליון אלא אוכל כל זכרו ומעלה על שולחנו אפי' כסעודה שלמה בשעתו
דלפנותא היא כמסקת געין צפרק [מי שאחזן] (דף קס.) דאיכא למחן דאמר מלך יהודי ומלך ואיכא למי"ד מלך יהודי כלומר
כשנערד שוב לא חזר למלכותו לפיכך הוצרך לומר בשעתו צעמ מולכו ותקפו סהיה אוכל הוא ושרי ס' כור קולת כו"ו: ועד
הסעודים. אלמא דסנידא ליה לרבי מאיר לפניו אסור לאחריו מותר ורבי יהודה ורבן גומליאל אכלא

הוי אסור. וגיחון שלנו אסור. לייט ע"ה אביי. כמאן דכביס בע"ש בטי' באב מן המנחה ולמעלה. קורין ג'. הואיל וכל חמישי
ושני קורין ג'. מפסיד. אסוף אסיס. חיובתא דשמואל. הא דקמיני מותר לכבס כל השבוע. ושמואל אסור לאחריו נמי אסור.
בר [וסיין] דאמר לעולם קורין ג' בטי' באב ומפסיד אחד.

ויול כסדים. צערכאות שלהן: ו'ונספי לכס אחרים וקפסו. אידי
דאידי רב יהודה לעיל נקיט ואולי: דקלים. להתפרנס מן שיט
מן נבבל הרבה דאמריין צפ"ק (דף ט.) עולא איקלע לכבס חזו
מלא לנא דממרי כו': כלי פשתן. ללבוש: לא שנו. כמתני' (ס) שכל
השבוע אסור לכבס: אפילו לכבס
ולתני. כדי שילבוש לאחר זמן
לאחר ט' זכא אסור דנראה כמסית
דעתו שעוסק בכיבוס נגדים: אמר
רב שש טרע. דאפי' לכבס ולהניח
אסור: קצרי. כן שמש (י) בלשון
ישמעאל וס' כונסין. שמעתי אורמים
על שס שמקצין בגדי אמר כשדורסין
אזון כרגליהן במים שקורין פורלי"ר
והיינו דמתרגמינן עין רוגל (שמואל
ב י) עינא דקצרא: אינימא לכבס
וללבוש. מיד בחמישי מאי כבוד
שבת איכא: אלא. לאו לכבס
ולהניח עד השבת: לעולם לכבס
וללבוש. מיד בחמישי (י): וכמי שאין
לו אלא חלוק אחד. דאין לו להלניף.
ומאי מפני כבוד השבת דאי לא
מכבס השבוע מותר בחמישי מו לא מלי
לכבס ליה: (י) חולו של מועד. שאין
לו אלא חלוק אחד דלא סנידא דלא
מכבס מפני הכנימה ואפי' כיבס
לפני המועד מותר לכבסה במועד:
וגיחון שלנו. אינו יפה אלא ככיווס
שלהן ואסור לנגח לפני תשעה באב.
אפילו להניח לאחר תשעה באב.
אכל כיבוס שלנו מותר: כלי פשתן
אין כבס. ליאכר משום דאפי' אלא
ככלי מילת. ליסקי"ר צלע"ז: לא
תשעה באב להיות בתוכה אלא
במים שלפני תשעה באב שאם חל
ביום רביעי אסור ללבושו ראשון
ושני ושלישי: אכל לאחריו. חמישי
ושני [א] א' וצניע מותר: חל לפיכך
כאחד בשבת מותר לכבס כל השבוע
כולו. דהיינו לאחריו: חל לפיכך
כשני או כשלישי כרביעי ובחמישי
כו': לייט ע"ה אביי ואיתמא רב
אחא בר יעקב אהא. ההכנס
בתשעה באב אפילו מן המנחה
ולמעלה. ודקדא צניימא מפסיד
לה למילתא וקאמר לייט ע"ה אביי
כו': חל לפיכך בשני כו'. קיפא
דהיא צניימא גופה היא: ומפסיד (ו).
מאותן שלשה אחרון מפסיד
מתוך שאין מוסיפין בחול יותר מג'
אנשים ולא צ"ח ע"ל ד' שאין לנו
לחוסף אלא בשבת וצ"ע דמפסיד
כמגילה (דף קא.) ולפיכך קורין ג'
דזמן ספר תורה הוא וצלאו הוי
הו קרו שלשה שהוא מתקנת עורא
לקרות בשני ובחמישי כהן ולוי
ישאל: קורא אחד ומפסיד
מחנה

תורה אור השלם
1. כי אביי דיעתי את
החשבת אשר אביי
דחש עליהם באי
מחשבות שלום ולא
לקרע לתת לכס אחריה
ותקנה ירימיהו כי יא
2. ויש וישק לו ורח
את ריח בגדיו וצריבו
ויאמר ראה ריח בני
כדי שדה אשר ברבו
3. ויראשיו כו כי
והשביח כל משיחה
וגם חרשה ושבחה וכל
מוקדה. הרשב"ג י

הגהות הב"ח
(א) נבי' ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת מאי
מותרין אינימא לכבס כל
היה דבר אכל כל השבת
סלה: (ב) רש"י דיה לטעם
מי' מיד בחמישי נמי שאין
מי' הדין: (ג) דיה בחבולו
של מועד דביין שאין לו
אלא חלוק אחד לא סגי
דלא מכבס ליה מפני
הכנימה: (ד) דיה ומפסיד
אחד מחמת שלשה:

הגהות הגר"א
[א] רש"י דיה אכל
ושני. רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות מו"ר"ב
רנשבורג
[א] רש"י דיה אכל
וכו' ושני. נחמק מלת
ושני:

רבינו גרשום
דבטלי קצרי. לכבס
וללבוש מאי כבוד שבת
איכא. כמאי אלא להניח.
בחמישי. אלא לאו להניח.
וללבוש בשבת. דהיינו
כבוד שבת. טעמא
רבחמישי לפי שרוא קרוב
לשבת. אבל שאי יומי
אפילו להניח. וקמיא (ולר
הנזון) ולרבי נחמן. לשלם
לכבס וללבוש בחמישי.
ודאמרת כמי כבוד שבת
איכא. לית ליה אלא אותו
חלוק ולא מצי להמתין עד
שבת. והיינו כבוד שבת
דמכבס ליה. ולהכי שבת
יומי אסור. אבל להניח לא

מסורת הש"ס
(א) וינסת רליש תקפך
מלי' (ב) (לפני כו"ו).
(ג) מ"ק ד' י"ג חולין ק"ו.
(ד) ויקדש לנו: (ה) ויזכין
(ו) ומגילה ככ"ג. (ז) ויזכין
מ"ו. (ח) וז"ל למת' (ט) וזכיל
מ"ו. (י) וז"ל ב"ק קט"ו:
ובכ"ה ס"ג. (י"א) וזכ"ה
כלי' ס' תקנן ס"ק יג
סוטה רש"י גמ"ש א"ז
מפסיק שפדוה"ק (ס) ע"י
רש"י גי' ס"ו פ"ג. (ל) וי"ח
פ"ד. (מ) וז"ל שמשון ס'
במליל' (נ) וז"ל מ"ח פ"ג
פ"ה. ד"ה ס"ו ק"ס.
(ס) וז"ל ויחולין ק"ד ק"ו.

הגהות הגר"ב
(א) נבי' ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת מאי
מותרין אינימא לכבס כל
היה דבר אכל כל השבת
סלה: (ב) רש"י דיה לטעם
מי' מיד בחמישי נמי שאין
מי' הדין: (ג) דיה בחבולו
של מועד דביין שאין לו
אלא חלוק אחד לא סגי
דלא מכבס ליה מפני
הכנימה: (ד) דיה ומפסיד
אחד מחמת שלשה:

הגהות הגר"א
[א] רש"י דיה אכל
ושני. רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות מו"ר"ב
רנשבורג
[א] רש"י דיה אכל
וכו' ושני. נחמק מלת
ושני:

הגהות הגר"א
[א] רש"י דיה אכל
ושני. רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות הגר"ב
רנשבורג
[א] רש"י דיה אכל
וכו' ושני. נחמק מלת
ושני: